

mindre vigtige Sager. Da det har været underkastet Lov, hvad der skal forstaaes ved den første Foretagelse, hvormed den endelige Afgjørelse ikke tør falde sammen, indstilles det nærmere at betegne den som det Møde, hvori der tages Lovbestemmelse om Behandlingsmaaden.

ad § 33.

Hvorvel Udvalget har afholdt sig fra blotte Redactionsforandringer, har man her dog troet med Hensyn til Fortrinsretten til at erholde Ordret for personlige „Bemærkninger“ at burde foreslaae dette vedtagne Udtryk i Stedet for det noget vildledende personlige „Spørgsmaal.“

ad § 37.

Fra det ellers consequent gennemførte Princip, at Formanden, for med ubildet Upartiskhed at kunne beherske Forhandlingernes hele formelle Side, skal holdes uden for sammes Realitet, er der i denne Paragraph gjort en Undtagelse for de Tilfælde, hvori Stemmerne staae lige, altsaa netop i de Tilfælde, hvor hans Partitaget vil gjøre Udslaget, og hvor den derved besejrede Minoritet er saa nær ved at være Majoritet som muligt. Udvalget mener, at han ogsaa i disse Tilfælde bør blive udenfor Afstemningen, hvoraf Følgen altsaa vil være, at det Forslag, der ikke har opnaaet Majoritet, ikke er antaget.

Forøvrigt bemærkes, at det i Udvalget har været under Forhandling, om man ikke med Hensyn til Valg af Medlemmerne til Udvalg burde sikkre alle berettigede Minoriteter Lighed til allerede paa dette forberedende Stadium at komme til Orde, og om ikke dette bedst vilde kunne skee ved at antage de for Valgene til Rigsraadet foreskrevne Regler. At de forskellige Meninger bør repræsenteres i Udvalgene, har stadig været anerkjendt og i Regelen ogsaa praktisk fulgt paa Rigsdagen; men selv hvor den Valgene beherskende Majoritet har taget dette Hensyn, gjør det en stor Forskiel, at det er den, og ikke Minoriteten selv, som afgjør, ved hvem den skal repræsenteres, og de forskellige Midler, hvorved man har søgt at høre noget paa denne Mangel (Afdelingsvalg), Tilstrækkeligheden af en Trediedeel af de afgivne Stemmer til et

gyldigt Valg, ere vistnok meget ufuldkomne. Imidlertid har Udvalget dog fundet, at den ovenfor nævnte Valgmaade er saa indviklet, at man ialtsald burde oppebie en større Praxis i dens Anvendelse, forinden der blev Spørgsmaal om at overføre den paa saa hyppigt forekommende Valg, ligesom det ingenlunde er afgjort, at dette vilde forøge Udvalgenes Arbejdsdygtighed og Bequemhed til at føre Sagerne til en hurtig og heldig Løsning.

I Henhold til det saaledes Udviklede skal Udvalget foreslaae følgende Forandringer i Thingets Forretningsorden:

ad § 1: „en Viceformand“ forandres til: „to Viceformand“, „paa fire Uger, men kunne gjen vælges“, forandres til: „for Varigheden af en Session“.

ad § 2: „Alderen“ forandres til: „Odstrækning“, „Viceformanden“ til: „Viceformændene“ og „Secretairerne“ udgaae.

ad § 3: „Viceformanden“ forandres til: „en af Viceformændene“ i den Orden, hvori de ere valgte, forsaavidt de begge ere tilstede. I Mellemtiden mellem Sessionerne er Formanden bemyndiget til paa Landstingets Begne at træffe de fornødne Foranstaltninger vedkommende Rigsdagens indre Ordning.

ad § 4: samme Forandring.

ad § 5: „i Reglen“ udgaaer.

ad § 7: Sidste Punktum affattes saaledes: „Steer dette under en alt paabegyndt Behandling, fillies dennes Fortsættelse derefter i Bero“.

ad § 9: „en Secretair samt efter endt Forhandling“ udgaae.

ad § 11. Af denne Paragraph udgaaer Ordene: „De sendes til“ skal finde Sted.“